

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 88/2012
24.10.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Biljane Sinanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Natašom Banjac, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog P.S., zbog krivičnog dela razbojništvo iz člana 206. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. br. 199/12 od 12.06.2012. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Višeg suda u Sremskoj Mitrovici K 38/11 od 10.05.2011. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 3923/11 od 20.12.2011. godine, u sednici veća održanoj dana 24.10.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. br. 199/12 od 12.06.2012. godine podignut protiv pravnosnažnih presuda Višeg suda u Sremskoj Mitrovici K 38/11 od 10.05.2011. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 3923/11 od 20.12.2011. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Sremskoj Mitrovici K 38/11 od 10.05.2011. godine, između ostalih, okr. P.S. oglašen je krivim za krivično delo razbojništvo iz člana 206. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika (KZ) i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine u koju mu je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 12.02.2011. godine do 04.03.2011. godine. Istom presudom, od okr. P.S. oduzet je pištolj marke ... kalibra ... mm, fabr. br. ... kao predmet izvršenja krivičnog dela, a okrivljeni je obavezan na plaćanje sudu troškova krivičnog postupka u iznosu od 9.134,00 dinara i paušala u iznosu od 15.000,00 dinara kao i troškova odbrane po službenoj dužnosti čija visina će biti određena posebnim rešenjem, sve u roku od 15 dana od dana pravno-snažnosti presude.

Odlučujući o žalbama koje su protiv navedene prvostepene presude izjavili Viši javni tužilac u Sremskoj Mitrovici i branioci okrivljenih, između ostalih i branilac okr. P.S., adv. M.B. iz B., Apelacioni sud u Novom Sadu, presudom Kž1 3923/11 od 20.12.2011. godine, odbio je sve žalbe kao neosnovane i prvostepenu presudu potvrdio.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. br. 199/12 od 12.06.2012. godine protiv navedenih pravnosnažnih presuda Višeg suda u Sremskoj Mitrovici i Apelacionog suda u Novom Sadu, zbog povrede krivičnog zakona - član 369. tačka 1. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP) u vezi sa članom 14. i 21. KZ, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev, ukine pobijane pravnosnažne presude u odnosu na okr. P.S. i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno odlučivanje, te da u smislu odredbe člana 422. stav 4. ZKP odredi da se odloži izvršenje pravnosnažne presude.

Vrhovni kasacioni sud je postupio u smislu člana 422. stav 2. i 3. ZKP i u sednici veća, održanoj u odsustvu obaveštenog Republičkog javnog tužioca, razmotrio spise predmeta sa pravnosnažnim presudama protiv kojih je podignut zahtev za zaštitu zakonitosti, pa je po oceni navoda u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Republički javni tužilac u zahtevu ističe da je pobijanim pravnosnažnim presudama učinjena povreda krivičnog zakona iz člana 369. tačka 1. ZKP u vezi sa članom 14. stav 2. i 21. KZ, u odnosu na okr. P.S.,

time što je oglašen krivim i osuđen za krivično delo razbojništvo iz člana 206. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ, pošto iz činjeničnog stanja utvrđenog tokom krivičnog postupka proizilazi da je okr. S. delo izvršio pod neodoljivim pritiskom i silom primenjenom od strane saokrivljenog M.M., u suštini kao žrtva trgovine ljudima i okr. M.M. što je bitno uticalo na njegovu psihičku situaciju u vreme izvršenja dela, a navedene okolnosti, shodno odredbama člana 26. Konvencije Saveta Evrope o borbi protiv trgovine ljudima i člana 14. stav 2. i 21. KZ, koje su prvostepeni i drugostepeni sud sasvim zanemarili donoseći osuđujuću presudu u odnosu na okr. S., isključuju postojanje krivičnog dela zbog odsustva protivpravnosti ili krivice.

Međutim, po oceni Vrhovnog kasacionog suda, izloženi navodi zahteva za zaštitu zakonitosti nisu osnovani.

Kao osnov podnošenja zahteva istaknuta je povreda krivičnog zakona iz člana 369. tačka 1. ZKP, ali se zahtevom ne ukazuje na nedostatke u pobijanim pravnosnažnim presudama koji bi predstavljali navedenu povredu zakona (da opis radnji koje su okrivljenom stavljene na teret optužnim aktom i za koje je oglašen krivim pravnosnažnom presudom ne sadrži zakonom predviđena obeležja krivičnog dela) ili koji bi se mogli podvesti pod neku drugu povredu zakona predviđenu članom 369. ZKP, već se, pozivanjem na utvrđeno činjenično stanje u pravnosnažnoj presudi, a u suštini predstavljajući ga drugačije od stvarno utvrđenog, osporava pravilnost utvrđenja činjenica od značaja za postojanje krivičnog dela u pitanju i ocene istih od strane prvostepenog i drugostepenog suda.

Naime, vezano za nespornu činjenicu da je okr. S. identifikovan (registrovan kod nadležne institucije) kao žrtva trgovine ljudima, u zahtevu se iznose okolnosti o delovanju i uticaju trajnih posledica time izazvane traume na njegovu psihičku situaciju, koja dozvoljava i mogućnost suicida i pri tom poziva na izveštaje Instituta za psihodramu i Agencije ... od 11.12.2011. godine i 19.12.2011. godine kao i nalaze lekara specijalista Vojno-medicinske akademije, koji uopšte nisu izvedeni kao dokazi u krivičnom postupku koji je prethodio donošenju pravnosnažne presude i istima nisu utvrđivane činjenice o psihičkom stanju okr. S. i njegovoj sposobnosti za uračunljivost u vreme izvršenja dela. Vezano za istu činjenicu, u zahtevu se ukazuje da je okr. S. označen kao oštećeni i žrtva krivičnog dela trgovine ljudima i drugom krivičnom postupku koji se, zbog tog krivičnog dela, vodi protiv okr. M.M. pred Višim sudom u Beogradu. Takođe, zahtevom se osporava, kao suprotna rezultatima provedenog neuropsihijatrijskog veštačenja o smanjenoj uračunljivosti okr. S. zbog postojanja osećanja straha i fizičke ugroženosti usled pritisaka i pretnji okr. M.M., ocena drugostepenog suda da iz određenih utvrđenih činjenica i okolnosti izvršenja predmetnog krivičnog dela i međusobnog odnosa saizvršilaca, ne proizilazi da je u konkretnom slučaju okr. S. postupao pod dejstvom neodoljive sile, odnosno takve prinude koja ne ostavlja drugu mogućnost odlučivanja i delovanja osim izvršenja krivičnog dela, dakle, koja je u smislu napred citiranih propisa osnov koji isključuje postojanje krivičnog dela i kažnjavanje učinioca.

Kako je napred navedeno, u zahtevu za zaštitu zakonitosti nije istaknuta konkretna povreda iz člana 369. tačka 1. ZKP koja bi bila učinjena u pravnosnažnim presudama, a Vrhovni kasacioni sud je ocenio da u prvostepenoj i drugostepenoj presudi nije učinjena ni povreda odredbe člana 21. KZ. Naime, opis radnji okrivljenog S. ne sadrži elemente neodoljive sile primenjene prema njemu, čime bi bilo isključeno postojanje krivičnog dela razbojništva iz člana 206. stav 2. u vezi stava 1. KZ, za koje je pravnosnažno oglašen krivim.

Zahtev za zaštitu zakonitosti delom se zasniva na osporavanju pravilnosti činjeničnog stanja utvrđenog u pravnosnažnoj presudi, što nije predmet ovog vanrednog pravnog leka, a delom na isticanju novih činjenica i dokaza koji samo i eventualno mogu biti osnov za podnošenje drugog vanrednog pravnog leka - zahteva za ponavljanje krivičnog postupka.

Iz iznetih razloga, ocenivši zahtev za zaštitu zakonitosti kao neosnovan, Vrhovni kasacioni sud je, na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“ broj 116/08) u vezi sa članom 420. ZKP, a primenom člana 424. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća-sudija

Nataša Banjac,s.r.

Bata Cvetković,s.r.